

APORTACIONS COLPIS A L'AVANTPROJECTE DE LLEI DE TERRITORI

Juliol/17

Amb relació als objectius de la llei:

“Prioritzar el recidatge urbà envers el creixement en extensió”. Falta de correspondència entre la llei d'urbanisme i la praxis, pel fet de no haver impregnat el model urbanístic sostenible. Per tant, es donarà prioritat a la transformació del sòl ja construït: Alerta amb aquestes (re)novacions, (re)habilitacions i demés que sovint són el primer pas dels processos gentrificadors. Cal implementar instruments per evitar-ho.

“Fomentar una major integració de les variables socials, econòmiques i ambientals”. Reduir la previsió de fer la revisió de la memòria social i econòmica cada 6 anys a 4 per reduir l'error acumulat en les projeccions demogràfiques implementar una metodologia comuna, per exemple: el mètode de components, ja que segons la tipologia de càlcul, s'extrauran uns o altres resultats que afavoriran resultats més a l'alça o més a la baixa. Convindria que les dades per a dur a terme les memòries socials siguin accessibles i existents (en alguns cops simplement no existeixen). També caldria incorporar els protocols de revisió del planejament quan es trenquen les tendències previstes inicialment. Així mateix, s'hauria de reforçar l'obligatorietat de la reserva de sòl per a la construcció d'habitatge públic per a construir-ne més (en aquest període de crisi ha estat en el qual s'ha construït menys habitatge social tot i augmentar la demanda). D'altra banda, s'haurien de revisar més sovint les condicions contractuals, ja que la durada de 5 anys és excessiva quan es parla de situacions canviants.

Amb relació als principis generals de la llei

“Principi d'utilització sostenible del territori i del medi ambient” (art. 2): es basa en el pressupòsit de la correlació automàtica entre major densitat i major cohesió social, de forma que es prioritzen densitats altes abans que consum de territori en forma de “taca d'oli”. Tot i que evitar consum de territori fa l'urbanisme ambientalment més sostenible, hi ha el perill de simplificar la realitat social i dissenyar barris que concentrin problemes socials.

“Principi de resiliència dels espais oberts i les ciutats” (art. 2): s'ha d'aplicar amb una perspectiva temporal definida.

“Principi de participació de la comunitat en les plusvàlues” (art. 4): caldria concretar millor el tipus de participació.

“Dret d’accés a la informació pública” (art. 12): la ciutadania té dret a consultar, a ser informada i a obtenir còpies de tots els documents que conformen els expedients, tant durant les diverses fases de tramitació com després que hagin estat aprovats. Cal incorporar el principi que aconseguir agents socials informats requereix actuacions divulgatives per superar els tecnicismes.

“Principi de transparència” (art. 13): per tal que la ciutadania pugui conèixer l’actuació pública en aquesta matèria i exercir-ne el control ha d’estar ben informada i que la informació sigui comprensible i fàcilment accessible. Seguint l’art 12 de Llei de Transparència, cal que els portals municipals de transparència ofereixin directament tota la documentació relativa a l’urbanisme, sense passes intermèdies.

“Foment de la participació ciutadana” (art. 18): aplicar sistemàticament la participació ciutadana deliberativa a través de processos de participació que afavoreixin l’intercanvi d’arguments entre la ciutadania, el personal tècnic i l’administració, els resultats dels quals han de ser integrats en la planificació i tinguts en compte per l’Administració i el personal tècnic. S’ha d’explicitar quin ús han tingut totes les aportacions ciutadanes i els motius del seu refús, si escau.

Comentari final

Finalment, recomanem revisar el text per emprar un llenguatge igualitari i no sexista.

**